

35. Vatisque cithara, apibus flores sequentibus circumvolitata, lacrymas effundere videbatur, venti insolentia elicitas, collyrio mixtas.

36. Sertum illud immortale, mellis odorisque præstantia omnium plantarum splendorem, anni tempore productum, excedens, aptum locum invenit in turgentibus mammis uxoris regiæ amatæ.

37. Viri eximii uxor, cum adspexisset sertum illud, quod non nisi temporis momentum pulchras mammas amplexum erat, exanimis oculos clausit, sicut KAUMUDIS, quando luna a RÁHUE erepta est.

38. Corpore suo sensibus relicto collapsa, maritum etiam concidere fecit: nonne una cum olei gutta delabente lucernæ flamma etiam in terram decidit?

39. Confusa utriusque pedissequorum lamentatione perterritæ, aves, in lotis habitantes, eodem quasi dolore motæ, ibi in questus effundebantur.

40. Regis torpor flabellorum ventilatione aliisque remediis mox sedabatur, illa vero in eodem statu remanebat: nam medicina adhibita, non nisi vitæ pars supersit, valet ad sanationem.

41. Rex amantissimus uxorem amplectens, in gremio consueto posuit eam, quæ anima exhalata similis erat citharæ, quam quis chordis instructurus est.

42. Maritus, in gremio tenens illam exanimem atque coloris expertem, apparebat veluti luna matutina, cum maculis, leporis imaginem referentibus.

43. Lamentabatur ille singultante voce, amittens innatam etiam fortitudinem: ipsum ferrum candens fit molle, quidni animi?

44. “ Si flores etiam, corpus tangentes, vitam eripere valent tum, eheu!
“ quid est, quo irruens fatum non poterit pro telo uti?

45. “ At enim rem mollem molli occidere solet mors; atque hujusmodi
“ eventus jam antea exemplum vidi in loto, quæ per nivem liquescentem
“ moriebatur.

46. “ Sed fortasse ad felicitatem meam destruendam deus novum hocce
“ fulmen creavit: a quo non cæsa est arbor, icta vero planta, illius ramos
“ claviculis suis amplectens.